

Прича о детињству

Ово је роман који говори о детињству и одрастању. Писац нам је на веома маштовит и поучан начин испричао разне приче о одрастању једног дечака.

Поред тога, писац нас је научио да речи могу да буду играчке, алатке па чак и превозна средства којима допиремо до других људи. Он нас је кроз речи једног дечака подучио да читање и писање могу да буду занимљиви и да кроз речи можемо да изразимо своја осећања, мисли или машту.

Овај роман се састоји од више прича. Мени су се највише свиделе приче као што су "Декин лет", "Људићи", "Бубалица" и "Таванска прича".

"Људићи" је прича која говори о машти и радозналости дечака који нам је испричао све ове приче које се налазе у роману. Он је замишљао да постоје патуљци који му се осмехују, разиграни и зеленкастих лица. Једног дана, ту своју тајну је поделио са његовим другом Чабиком. Чабика је отишао на љуљашку, која је била закачена за дрво где су се патуљци појављивали. Када је дечак видео да се Чабика осмехује, знао је да је у праву и да патуљци заиста постоје. Тога се сећао и када је одрастао, и даље верујући да су патуљци стварни. Свакако, били су део његовог детињства.

„Бубалица” је прича о којој се ради о дечаку који је стално учио напамет док су му родитељи говорили да то не ради и да не буба лекције. То је научио на тежи начин. Једног дана када је имао контролни из математике, њему су била позната сва три задатка јер је коначан резултат научио напамет. Дечак је написао само решења без поступка па због тога га је учитељ прозвао пред таблу и рекао му је да реши сва три јучерашња задатка. Међутим, он то није могао да уради јер то није научио. Када га је учитељ питао зашто не пише и поступак решења, он је одговорио да је задатке решио "у глави". Обрукао се пред целим разредом а учитељ му је рекао да ће добити петицу али не у дневник већ замишљену, "у глави".

Поред свих ових поучних прича писац нам је објаснио да није лако писати. За писање потребно је да имаш машту и идеју. Некада није лако описати и написати своју идеју. Зато нам је писац испричао да се понекад са својим причама посвађа, да му оне личе на паука који жели да пише само о мушици.

Међутим, када се прича за децу напише и када је прочита неко дете или одрастао човек она га може вратити у детињство и у свет игре. Зато је моја прича и порука другој деци да у детињству треба уживати, да кроз игру одрастамо. Одраслима писац је поручио да никада не престану да маштају. Машта нас чини да будемо радознали и да трагамо за несташлуцима јунака из дечјих прича.

Нађа Маловић, IV3
ОШ "Јован Миодраговић" Београд
"Овако је то било", Бранко Стевановић

Бранко Стевановић је рођен 1966.године у Бачкој Тополи,а одрастао је на Криваји. Студирао је у Београду на Филолошком факултету. Бранко Стевановић пише за децу и одрасле. Неке песме и приче су му преведене на друге језике. Добитник је многих награда међу којима су и Доситејево перо, Дечја књига године и др. Био је уредник у неколико издавачких кућа и листова за деци.